

[Flotkjær.]

vil være muligt at faa Afsætning for denne under de nu givne Forhold brugbare Vare, hvis den tilstrækkelige Harpning finder Sted.

Der er ingen Tvivl om, at man fra det ærede Priskontrolraads Side har haft de allerbedste Hensigter, naar man modsatte sig den Ordning, som jeg her har omtalt. Jeg forstaaer imidlertid, at de voldsomme Angreb, Priskontrolraadet har været ude for, i visse Tilfælde for at tage for haardt fat og i andre Tilfælde for ikke at gribe kraftigt nok ind, har paavirket Priskontrolraadet saaledes, at man først og fremmest har samlet sig om ikke at tillade nogen Ændring i de bestaaende Priser.

Efter hvad jeg i Dag erfarer, er der nu en Mulighed for, at Spørgsmaalet om Harpning af Brunkul ordnes. Hvis det er den højtærede Handelsminister, der har grebet ind i dette Spørgsmaal, vil jeg benytte Lejligheden til at takke ham derfor, idet jeg tror, det vil være til Gavn baade for Forbrugere og Producenter.

Vedrørende § 8 fremgaar det af den Debat, der har været ført i det andet høje Ting, at der er nogen Uklarhed og Divergenser. Jeg har forstaaet § 8 saaledes, at denne giver Adgang til at faa Dækning for de paaviselige Udgifter, der hører med til en Vares Fremstilling, Behandling og Transport, men jeg er vidende om, at der har været Tilfælde, hvor Omkostningerne til Transport af en Vare er blevet fastsat til et bestemt Beløb, hvilket man har meddelt Publikum; men da Udgifterne til Lønninger senere i Kraft af Pristalsreguleringer steg, blev det ikke godkendt, at den Stigning, der fremkom paa Transporten, maatte dækkes, den skulde bæres af det paagældende Erhverv. Dette er efter min Mening en Misforstaaelse af Lovens § 8 og altsaa et Tilfælde, hvor tilstrækkelig Smidighed efter min Formening savnes.

Det er i det hele taget § 8, der har voldt de største Vanskeligheder, og med Hensyn til hvilken de faktiske Ændringer finder Sted i det foreliggende Lovforslag, hvis Enkeltheder jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa, idet den højtærede Handelsminister nylig har redegjort for de tre foreslaaede Ændringer til § 8. Jeg hilser med Tilfredshed, at 4de Stykke i § 8 ændres saaledes,

at Virksomhederne faar Mulighed — større end hidtil og denne Gang fastlagt i Loven — for at beholde hele deres Personale, saafremt dette ikke medfører en urimelig Prisstigning. Denne Adgang til at faa Dækning for de Udgifter, der kan opstaa ved, at man beholder sit Personale, er ikke altomfattende, men man giver her den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart den egentlige Myndighed.

Som Helhed kan man vel sige, at Loven ved Oprettelsen af et Direktorat og et Forretningsudvalg skal gøres stærkere, samtidig med at de øvrige Ændringer tilsigter en større Smidighed, saa at Forbrugernes Interesser i videst muligt Omfang varetages, uden at man gaar det sunde og fornuftige Erhvervslivs rimelige Eksistensmuligheder for nær.

Vedrørende § 1, som jeg tager sidst i min Omtale af det foreliggende Lovforslag, fordi den foreslaaede Ændring ikke forekommer mig at være saa betydningsfuld, som den fra visse Sider er gjort til, finder jeg det rimeligt, at Paragraffen faar den her foreslaaede Form, saa at Handelsministeren ogsaa fastsætter Maksimalpriser, der angaar Landbrug og Fiskeri. At dette skal ske i Forstaaelse med den højtærede Landbrugsminister, vil efter min Opfattelse ikke kunne give Anledning til Kompetencestridigheder. Det kan være en nyttig Foranstaltning. Der er i øvrigt allerede fastsat en Række Priser paa Fødevarer, men det er kun rimeligt, at man udvider disse Foranstaltninger i det Omfang, Forholdene maatte kræve det.

Jeg konkluderer mine Udtalelser vedrørende det foreliggende Lovforslag derhen, at jeg ønsker det en hurtig Vedtagelse, og at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det, idet vi nærer Tillid til, at Lovforslagets Gennemførelse i den her foreliggende Skikkelse vil give hurtige og mærkbare Resultater og skabe den mest mulige Ro om hele Prisspørgsmaalet, og jeg ønsker den højtærede Handelsminister og de Personer, der i Priskontrolraadet skal arbejde med denne Sag, al mulig Succes. Jeg er klar over, at de ofte vil komme ud i en strid Vindgrundet paa Opgavens Vanskelighed, men den skal løses af Hensyn til det forbrugende Publikum. Jeg gaar ud fra, at Loven giver den højtærede Handelsminister al den Magt,